

Un excés d'amoni fruit d'un abocament causa la mort de centenars de peixos i altres espècies a l'Onyar

La matinada de cap d'any es va produir un abocament, l'autoria del qual encara no ha estat atribuïda, que va provocar un excés d'amoni a l'aigua del riu Onyar que va causar la mort a centenars de peixos i que també va afectar d'altres espècies d'aus, amfibis i invertebrats.

Els primers peixos morts -sobretot alevins de carpes i barbs- es van trobar l'endemà mateix a la llera del riu i al cap d'uns dies va aparèixer mort un exemplar de bernat pescaire en el tram del riu del terme municipal de Quart. L'alcalde, Pere Cabarrocas, va denunciar aleshores el fet que encara no s'haguessin retirat tots els peixos morts que hi havia al riu, ja que la seva ingestió podria intoxicar les aus que habiten la part del riu afectada.

Quan han passat tres mesos de l'abocament, que va provocar l'obertura d'una investigació per part de la Fiscalia de Medi Ambient i del Departament de Medi Ambient de la Generalitat, atenent així la demanda formulada pels alcaldes i regidors dels ajuntaments afectats, la fauna del riu encara no s'ha recuperat totalment, ja que no hi ha

tants peixos com hi havia i les aus que freqüenten la zona s'han passat gairebé tot aquest temps allunyades del riu. En aquest sentit, cal assenyalar que no ha estat fins a finals de març quan s'han tornat a veure bernats pescaires al tram de l'Onyar al seu pas per Quart, on abans hi vivien 4 parelles d'aquestes aus, segons ha explicat l'alcalde Pere Cabarrocas.

Xerrada sobre el Txad al Local Social de Palol d'Onyar

El Local Social de Palol d'Onyar va acollir el passat disabte 29 de març una xerrada titulada "El Txad, al cor de l'Àfrica", que va anar a càrrec de Mn. Ignasi-M. Anzizu i Furest, el rector de la Parròquia de Palol d'Onyar i Vilatoroja, que va fer de missioner al Txad durant 32 anys. A partir de la seva pròpia experiència al Txad, "un país pobre en recursos, però ric en humanitat", tal com s'indicava en el programa de la conferència, Mn. Ignasi va parlar de la forma de vida de la gent d'aquest país africà, destacant, entre d'altres temes, el socialisme a l'africana, l'educació tradicional, l'hospitalitat i la tolerància, els anys de la fam i la guerra, la lluita per un futur millor, el secret de la seva felicitat i el deute històric d'Occident envers els països africans.

Mn. Ignasi, que va entrar als jesuïtes als 17 anys, de ben jovenet havia volgut fer de missioner, i la primera missió va fer-la al costat del també jesuïta pare Llanos en un dels barris més pobles de Madrid, el Pozo del Tío Raimundo, a Vallecas.

Després d'aquesta experiència, els superiors de l'ordre l'envien al Txad, un país desèrtic que està situat al cor de l'Àfrica, just al costat del Camerun. Allà va incorporar-se a una parròquia amb una extensió més gran que la meitat de Catalunya i que tenia 102.000 habitants i només tres missioners: un italià, un francès i un català (l'Ignasi).

Després d'acabar els seus estudis de teologia en un seminari del Camerun, l'Ignasi va ser ordenat capellà l'any 1970 a la parròquia del Pi de Barcelona i, de seguida, va tornar al Txad, d'on va retornar a Catalunya el 1975 per tal d'aprendre l'ofici de fuster i poder ensenyar-lo als nadius del Txad.

Després de tornar al Txad i muntar la primera fusteria del país a Kyabé, on encara ara es formen els fusters de tota la regió, l'Ignasi va aconseguir integrar-se totalment amb la gent del país, sense deixar d'ajudar-los a viure l'Evangeli, que era la raó bàsica per la qual hi havia anat.

L'Ignasi va acabar la seva etapa africana com a ensenyant en el seminari del Txad, on va contribuir notablement en la formació dels nous capellans d'aquest país abans de tornar a Catalunya i acabar fent-se càrrec de la Parròquia de Palol d'Onyar i Vilatoroja.